

Старійшина
Аллен Д. Хейні
Сімдесятник

Помилка під час ГОЛІННЯ

“Ми віримо, що повинні бути чесними” (Уложення віри 1:13).

Коли мені було років дев'ять, я хотів відростити собі вуса. Я подумав, що зможу це зробити, якщо кожного дня буду голити обличчя. Кілька днів я голився батьковою бритвою. Одного дня батько побачив, що я голуся. Він застеріг, щоб я цього не робив, бо можу порізатися.

Мені соромно про це казати, однак я не послухався батька. Наступного дня я знову голився. Під час гоління бритва висковзнула з моїх намілених пальців. Наслідком був глибокий поріз над губою. Я дуже злякався і наклав пов'язку на губу. Але ще більше мене лякало те, що скаже батько.

Коли він прийшов додому того вечора і побачив мій поріз, він був здивований і занепокоєний. Він запитав, як це сталося?

“Ну,—сказав я,—я біг по тротуару й упав лицем вниз”.

Я збрехав! Спочатку я не послухався, а тепер ще й був нечесним! Того вечора я не міг заснути. Було вже пізно, однак мені потрібно було сказати татові правду. Я знайшов його у вітальні.

“Тату, я обманув тебе,—сказав я.—Я не падав. Я порізвався, коли голився бритвою. Пробач мені”.

Тато якусь мить мовчав. Потім він лагідно сказав: “Ти дійсно не послухався, синку. Це недобре. Однак я пишаюся, що ти вирішив сказати правду”.

Той урок—і шрам—назавжди залишаються зі мною з того дня. Чи то з Небесним Батьком, чи з вашими друзями та сім'єю, завжди будьте прикладом чесності й правдивості. ●

